Божидар Раденковић је једини професор Факултета организационих наука који је међу потписницима жалбе на одлуку НН већа ФОН-а о докторској дисертацији министра финансија Синише Малог.

Годину дана раније, његово име, такође једино са ФОН-а, нашло се међу 300 потписника мишљења упућеном Ректорату Универзитета у Београду, у којем је тражено да Мали, тада градоначелник Београда, не буде промовисан у доктора наука. Недавно гласање на ФОН-у о мишљењу стручне комисије, која је утврдила да је докторат Малог оригинално научно дело, прошло је без ијединог гласа против. Разлог је што је професор Раденковић био службено ван земље.

***Верујемо да бисте само Ви гласали против мишљења стручне комисије. Како коментаришете то што је 72 члана НН већа стало иза мишљења стручне комисије, а 28 је било уздржано?**

– Како би моја маленкост гласала је познато, и није толико важно. Велико је изненађење да је 28 мојих колегиница и колега смогло снаге да се успротиви одлуци Етичког комитета и стручне комисије. У академској средини је уобичајено да се неслагање изражава уздржаним гласањем. Претходне одлуке у вези овог плагијата су доношене

акламацијом. За ФОН је то огроман заокрет.

***Како Вама изгледа мишљење стручне комисије?**

– Научна област којом се бавим су информационе технологије, тако да нисам компетентан да одлучујем о научном доприносу у области финансија. Међутим, Раша Карапанџа, компетентан професор за корпоративне финансије, написао је да је наведени научни допринос плагијат и за то навео довољне, јасне и недвосмислене доказе. Мени су ти докази сасвим довољни да их прихватим. Плагијат у овој дисертацији је очигледан и не постоји разуман начин да се порекне. Имајући то у виду, извештај стручне комисије и Етичког комитета би се пре могао класификовати у жанр комедије, него сматрати за озбиљну научну расправу.

***Како је бити једини професор ФОН-а који се јавно успротивио?**

– О узроцима који су до тога довели се може дуго дискутовати, почевши од кризе морала у постмодерном друштву, па до злоупотребе аутономије универзитета од стране најбескрупулознијих чланова академске заједнице. Јован Дучић је говорио да пороци јаче везују људе него врлине. Мислим да и то треба имати у виду. Овај плагијат озбиљно угрожава углед Универзитета у Београду и српског образовања у целини. Из брзине, као и начина на који су ректорка и Сенат Универзитета у Београду решили процедурални проблем у вези подношења жалбе, стекао сам утисак да постоји јасно исказано опредељење ректорке и Сената да се у наредном периоду овај проблем реши. У томе их треба подржати.

Притисци и борба

У претходном интервјуу за Данас нисте хтели да говорите да ли сте изложени притисцима или непријатностима. Како Вас гледају колеге, да ли Вас оптужују да рушите углед свог факултета?

– Што се тиче проблема с којим се суочавам у раду на ФОН-у, могу рећи да је тешко

подношљиво и на граници ирационалног. О томе не бих говорио. Још увек имам снаге да се борим. У протеклих више од 30 година, заједно са драгим професорима које ценим и од којих сам учио, углед ФОН-а сам стварао и још увек га стварам, без обзира на све околности. То не могу оспорити ни они који тако тешко стечен углед ФОН-а управо сада крчме.

(Данас)